

Sygn. akt VI GC 101/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Barbara Frankowska

Protokolant: st. sekr. sądowy Małgorzata Zawilo

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2013 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: **(...) S.A. w R.**

przeciwko: **(...) S.A. w Ł.**

o **zapłatę**

I. **z a s ą d z a** od pozwanej (...) S.A. w Ł. na rzecz powoda (...) S.A. w R. kwotę 120.396,92 zł (sto dwadzieścia tysięcy trzysta dziewięćdziesiąt sześć złotych 92/100) z ustawowymi odsetkami od kwoty:

- 111.042,53 zł od dnia 22 marca 2013 r.,
- 9.354,09 zł od dnia 27 marca 2013 r.

do dnia zapłaty,

II. **o d d a l a** powództwo w pozostałym zakresie,

III. **z a s ą d z a** od pozwanego na rzecz powoda kwotę 9.071 zł (dziewięć tysięcy siedemdziesiąt jeden złotych) tytułem kosztów procesu,

IV. **n a d a j e** wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności w zakresie punktu I co do kwoty 118.391,73 zł (sto osiemnaście tysięcy trzysta dziewięćdziesiąt jeden złotych 73/100).

Sygn. akt VI GC 101/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 26 czerwca 2013r.

Pozwem wniesionym w sprawie powód (...) S. A. w R. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) S. A. w Ł. kwoty 131.127,86 zł wraz

z ustawowymi odsetkami od dnia 2 lutego 2013r. do dnia zapłaty tytułem pozostałej do zapłaty należności objętej fakturą VAT nr (...) oraz kosztami procesu według norm przepisanych.

Na uzasadnienie powyższego podniósł, że zawarł ze spółką (...) S. A. w G. umowę wykonania stalowych konstrukcji płaszczy zbiorników, zgodnie z przedłożoną dokumentacją. Spółka (...) S. A. w G. połączyła się z powodem. Wykonała zamówienie zgodnie z umową. W dniu 26 lipca 2012r. wystawiła pozwanemu fakturę VAT nr (...), obejmującą

należność za wykonanie przedmiotu umowy. W dniu 30 lipca 2012r. wystawiła fakturę korygującą (mylnie oznaczenie ilości materiałów użytych przez wykonawcę). Ostateczna wysokość wynagrodzenia stanowiła 165.749,40 zł. W dniu 11 października 2012r. powód dokonał kompensaty kwoty 19.406,87 zł. Pozwany wpłacił także powodowi kwoty: 10.000 zł, 8.000 zł oraz 4.900 zł.

W dalszej części uzasadnienia pozwu powód wyjaśnił sposób obliczenia dochodzonych pozwem odsetek.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa co do kwoty 12.736,13 zł oraz zasądzenia od powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

W pierwszej kolejności pozwany zarzucił, że faktura nr (...) została przez niego zapłacona w wysokości 35.300 zł, a nie jak wskazuje powód w kwocie 22.900 zł.

Dalej zarzucił, że na wysokość należności dochodzonej pozwem mają także wpływ kwoty naliczone przez powoda tytułem odsetek ustawowych. Zdaniem pozwanego powód, wbrew zakazowi z art. 482 § 1 kc naliczył odsetki od odsetek ustawowych (od dnia 2.02.2013r. do dnia zapłaty). Pozwany wyszczególnił, że odsetki ustawowe od dnia 12.10.2012r. do dnia 12.12.2012r. winny zostać naliczone od kwoty pozostałej do zapłaty tj. kwoty 146.342,53 zł i wynosić 3.179,44 zł. Odsetki ustawowe od dnia 13.12.2012r. do dnia 17.01.2013r. winny zostać naliczone od kwoty 136.342,53 zł i wynosić 1.699,61 zł, zaś odsetki ustawowe od dnia 18.01.2013r. do dnia 1.02.2013r. winny zostać naliczone od kwoty 128.342,53 zł i wynosić 639,95 zł. Pozwany zarzucił także, że w konsekwencji dokonanych wpłat kwot: 2.400 zł oraz 10.000 zł odsetki ustawowe winny być naliczone od dni, w których nastąpiła przez pozwaną zapłata w/w kwot.

Reasumując pozwany wskazał, że kwota główna powinna zostać obniżona do kwoty 118.391,63 zł.

Pismem procesowym z dnia 21 maja 2013r. powód podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko. Przyznał, że omyłkowo nie zaliczył zapłaconej przez pozwanego kwoty 12.400 zł. Tym samym uznał zarzut pozwanego w zakresie oddalenia powództwa co do tej kwoty. Co do zarzutu w zakresie naliczenia odsetek ustawowych powód wskazał, że różnica w ich wyliczeniu może być konsekwencją zastosowania przez strony różnych kalkulatorów odsetkowych. Kwota rozbieżności wynosi 336,13 zł (różnica wynika z przesunięcia rozliczeń o jeden dzień). Kwota uznana przez pozwaną winna zostać zatem powiększona o skapitalizowane odsetki ustawowe w wysokości 862,22 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony są przedsiębiorcami. Powód prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą (...) S. A. w R., pozwany pod nazwą (...) S. A. w Ł..

W dniu 21 stycznia 2013r. została podjęta przez Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszy (...) S. A. w G. uchwała w sprawie połączenia spółki (...) S. A. w R. ze spółką (...) S. A. w G..

Dowody: odpis powoda z KRS (k. 7-15); odpis pozwanego z KRS (k. 16-25).

Pozwany pismem z dnia 18 czerwca 2012r. złożył powodowi zlecenie na wykonanie płaszczy zbiorników według przekazanej dokumentacji. Powód zlecenie to przyjął i przedmiot umowy wykonał w całości.

Dowód: zlecenie z dnia 18.06.2012r. (k. 26); okoliczność bezsporna.

Z tytułu wykonania powyższego zlecenia powód w dniu 26 lipca 2012r. wystawił pozwanemu fakturę VAT nr (...) na kwotę 166.024,51 zł

z terminem zapłaty do dnia 9 września 2012r. W dniu 26 lipca 2012r. powód skorygował powyższą fakturę o kwotę 275,11 zł. Ostateczna kwota faktury stanowiła 165.749,40 zł.

Dowody: faktura VAT nr (...) (k. 27); faktura korygująca (k. 28).

Pozwany na poczet w/w faktury zapłacił powodowi kwoty: 10.000 zł, 8.000 zł, 4.900 zł, 2.400 zł oraz 10.000 zł.

Dowody: wyciągi z rachunku bankowego powoda (k. 30-32); dowody wpłaty (k. 81); okoliczności bezsporne.

W dniu 11 października 2012r. powód dokonał wzajemnej kompensaty z należnościami pozwanego w wysokości 19.406,87 zł.

Dowód: kompensata (k. 29); okoliczność bezsporna.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów z dokumentów, które to uznał za wiarygodne w zakresie, jaki wyznaczają im przepisy art. 244 i 245 kpc. Ponadto dokumenty te nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

Sąd zważył co następuje:

Poza sporem w niniejszej sprawie było zawarcie przez strony umowy, na mocy której powód zobowiązał się wykonać płaszcze zbiorników, treść umowy, kwota należnego powodowi wynagrodzenia, termin jego zapłaty, a nadto sam fakt wykonania przez powoda przedmiotu umowy. Bezspornym było także dokonanie przez pozwanego na rzecz powoda częściowych wpłat z tytułu wykonania przez powoda w/w umowy, a to w kwotach: 10.000 zł, 8.000 zł, 4.900 zł, 2.400 zł oraz 10.000 zł, a nadto kompensata wzajemnych należności dokonana przez powoda w wysokości 19.406,87 zł.

Pozwany, w odpowiedzi na pozew, uznał powództwo do kwoty 118.391,73 zł.

Spór pomiędzy stronami skoncentrował się w zakresie wyliczenia przez powoda skapitalizowanych odsetek. Zarzut pozwanego podniesiony w odpowiedzi na pozew, a dotyczący nieprawidłowego wyliczenia odsetek ustawowych przez powoda należało uznać za zasadny.

Należność główna wynikająca z faktury korygującej stanowiła kwotę 165.749,40 zł. Pozwany na poczet tej faktury, przed wytoczeniem powództwa, zapłacił powodowi następujące kwoty: 10.000 zł, 8.000 zł, 4.900 zł, 2.400 zł oraz 10.000 zł. Dodatkowo powód dokonał kompensaty wzajemnych należności w wysokości 19.406,87 zł. Łącznie na poczet w/w faktury została uiszczona kwota 54.706,87 zł. Do zapłaty pozostała zatem kwota 111.042,53 zł. (165.749,40 zł – 54.706,87 zł). Kwota ta nie była kwestionowana przez pozwanego.

Z uwagi na powyższe Sąd, na podstawie art. 535 kc, zasądził od pozwanego na rzecz powoda w pkt. I wyroku kwotę 111.042,53 zł z tytułu należności głównej wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 22 marca 2013r. Odsetki od tej kwoty zostały zasądzone od dnia 22 marca 2013r., a zatem od dnia następnego po dniu w którym pozwany dokonał ostatecznej wpłaty na rzecz powoda.

Po wyliczeniu prawidłowych odsetek z uwzględnieniem skapitalizowanych odsetek od kwoty 12.400 zł Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda odsetki w kwocie 9.354,09 zł, o czym orzekł w pkt. I wyroku, a zgodnie z wyliczeniem powoda przedstawionym w piśmie z daty 21 maja 2013r. według kalkulatora nr 2 (infor.pl). Wyliczenie to po weryfikacji okazało się prawidłowe. Powództwo w pozostałym zakresie oraz co do błędnie wyliczonych odsetek Sąd oddalił jako bezzasadne.

O kosztach procesu sąd orzekł po myśli art. 100 kpc. Powód dochodził pozwem zapłaty kwoty 131.127,86 zł. Sąd uwzględnił jego żądanie w wysokości 120.396,92 zł. Powód wygrał sprawę w 92%, a pozwany w 8%. Powód poniósł koszty procesu w wysokości 10.174 zł (opłata od pozwu

w wysokości 6.557 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w wysokości 3.617 zł). Pozwany poniósł koszty w wysokości 3.617 zł (koszty zastępstwa procesowego). Łącznie koszty procesu stanowiły 13.791 zł. Skoro powód wygrał proces w 92% powinien ponieść koszty w wysokości 1.103 zł (13.791 zł x 8%), a pozwany w wysokości 12.688 zł (13.791 zł x 92%). W związku

z powyższym należało zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 9.071 zł (10.174 zł – 1.103 zł) tytułem zwrotu kosztów procesu o czym Sąd orzekł

w pkt. III wyroku.

Rozstrzygnięcie zawarte w pkt. IV wyroku znajduje uzasadnienie w art. 333 § 1 pkt. 2 kpc.

Zarządzenie:

1. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełn. pozwanego;

2. K.. 2 tyg.